

hčerki in prejela odgovor: »Ja, ampak mami, to se je zgodilo že toliko časa nazaj!« Je to res? No, je in ni. Maša ni le spomin trpljenja; ni le za »spominjanje« v običajnem pomenu te besede. Jezus je pričakoval naravno reakcijo, ki jo je izrazilo dekletce, in zato poskrbel za mnogo več. Evharistija »ponavzočuje (naredi navzočo) daritev na križu«; »ker je spomin daritve« in »ker naklanja njen sad«. Tako »daritev, ki jo je Kristus daroval enkrat za vselej na križu, ostaja vedno sedanja«, je dejanje ljubezni do mene, ki se je zgodilo enkrat in traja skozi čas. Maša je način, ki se ga je domislil Jezus, da postane zame povsem navzoč in postavi pred moje oči – tukaj in zdaj – daritev, ki jo je zame pred dva tisoč leti daroval na Kalvariji. Na ta način Jezus danes obnavlja daritev svojega telesa in krvi, ki jo je zame opravil na križu. To ni le spomin; gre zares. Za Boga je dva tisoč let kakor sekunda. A ker za nas ni, je vedel, da spomin v običajnem pomenu besede ne bo zadoščal. Če bi namreč imeli le spomin, bi se lahko vedno opravičevali, da »se je to zgodilo že toliko časa nazaj«. Pomislite na vse prepogost pogovor med ženo in njenim možem: »Nikoli ne rečeš, da me ljubiš.« »Saj sem rekel na dan poroke, ali ne? No, nisem si premislil. Kaj več še hočeš?« Bog pozna vsa naša hrepenjenja in vse naše želje. Z mašo Jezus vsak dan znova potrdi svoj »Da«, rekoč: »Darovanjska ljubezen, ki sem jo pokazal na križu, je enaka včeraj, danes in za vedno. Tukaj in zdaj te ljubim ... do smrti.« Med vrhuncem vsake maše slišimo besede: »To je kelih moje krvi, nove in večne zaveze.« Za trenutek se ustavimo ob tem: zaveza, ki je nova in večna. Mar ni prav to, po čemer vsi hrepenimo – ljubezen, ki je sveža in trdna, navdušujoča in gotova? Noč pred svojo smrtjo je Jezus sestavil svojo oporoko in jo izvršil. On, ki ni imel nič, je zapustil edino, kar je mogel zapustiti: samega sebe. Zbral je svoje bližnje dediče –vseh dvanajst– in jim dal evharistijo ter jih postavil za duhovnike z močjo posvečevanja, po kateri kruh in vino postaneta njegovo telo in njegova kri. Več o sveti maši, o tem, kako Jezus prek teh treh resničnosti ostaja dejavno navzoč med nami na vsakem kraju in v vsakem času, si lahko preberemo tudi v drobni knjižici Edwarda G. Maristanya Imeti rad sveto mašo, s podnaslovom Vabljen vodnik za polno razumevanje in doživetje evharistične daritve.

32. NEDELJA MED LETOM, 12.11., Martinova n.

7.00: živi in + farani

+ Nežika BREČKO in družina TERŠEK

9.00: + Janez DEŽELAK (Ojstro)

10.30: + Ana in Janko POLAK

+ Martin RAMŠAK in vsi + v družini

PONEDELJEK, 13.11., sv. Stanislav Kostka, redovnik

7.30: + Amalija in Slavko ROKSANDIČ

+ Anika VODIŠEK

TOREK, 14.11., sv. Nikolaj Tavelić, mučenec

18.00: + Jernej SEVŠEK, 5. obl.

+ Jožef TERŠEK, 6. obl., in Terezija

+ Fanc, Marija JURGELJ in Alenka KOS

SREDA, 15.11., sv. Albert Veliki, škof, cerkv. uč.

7.30: + Janez HABE, 1. obl.

+ Fanika IMENŠEK

ČETRTEK, 16.11., sv. Gertruda (Jedrt), dev., red.

18.00: + Ivan, obl., Antonija, Ivan NOVAK, Slavica in Franc ŠON

+ Franc LIPOVŠEK, 18. obl., in Ivanka, 3. obl.

+ Ana LUKEŽ

PETEK, 17.11., sv. Elizabeta Ogrska, redovnica

7.30: + Ana HRASTNIK

18.00: + Antonija HABOT, 15. obl., in Dragotin LONČAR

+ Ana KOLŠEK

SOBOTA, 18.11., Posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla

18.00: + Ivan in Angela VORINA ter sorodstvo

+ Engelberta in Jurij OJSTERŠEK

+ Zofija KAJTNA

33. NEDELJA MED LETOM, 19.11. krstna n.

7.00: živi in rajni farani

+ starši PIRNAT, LOKOŠEK in Blaž LOKOŠEK

9.00: + Leopold BREČKO

+ Ivan in Mihaela SKALE

10.30: + Anton TERŠEK, obl., žena in starši

v zahvalo za štirideset let zakona; + staši BELEJ,

ALEŠ in brat Stanko

MARTINOVA LILIJA

12. november 2017, leto 6, št.:40

Martin se je rodil okoli leta 316 v Savariji v Panoniji (današnji Sombotel, Madžarska). Njegov oče je bil častnik rimske vojske. Družina se je že kmalu po Martinovem rojstvu preselila v Pavio, Italija).

Martin je kmalu postal častnik. Iz tega časa je dogodek, ki je dokončno začrtal Martinovo usodo. V mrzlem zimskem jutru je pred mestnimi vrati mesta Samarobriva (danes Amiens - severno od Pariza, Francija) srečal berača. Ker ni imel nič drugega, kar bi mu lahko podaril, je prerezal na pol svoj topli vojaški plašč in podaril eno polovico beraču. To dejanje je bilo zanj prvi korak spreobrnitve. Kmalu po tem je bil krščen in je pustil vojaško službo.

Leta 371 so ga izvolili za škofa v Toursu. Do smrti je bil škof Martin znan zlasti po svojem zavzemanju za reveže.

Obhajanje sv. Martina v letu 2017

V letu 2017 je god župnijskega zavetnika svetega Martina v soboto. Že ustaljena praznovanja tega dne pred Martinovo nedeljo nam sam koledar združuje nekatere praznične dogodke. Še posebej je to daritev svete maše, ki je že od nekdaj ob 10.30 na dan farnega patrona in na ta dan obhajamo tudi srečanje zakoncev jubilarantov.

Ta dan se še posebej želimo zahvaliti in izpostaviti zahvalo za ustavarjanje župnijskega občestva. Lani in leta 2015 smo se zahvalili osebno nekaterim vidnejšim nosilcem cerkvenega občestva v tej starodavni laški nadžupniji s posnetkom laškega svetišča ob siju polne lune. V letu 2017 je nastal posnetek kar dvojne mavrice, ki se razprostira nad laško župnijo. Avtorja fotografije, Borisa Vrabca sem prosil, da nam odstopi tudi ta čudoviti posnetek, s katerim se želimo zahvaliti mnogim faranom zaradi njenega velikega simbolnega pomena.

V Svetem pismu se pojavi mavrica po vesoljnem potopu kot znamenje zaveze med Bogom in človekom. Mavrica predstavlja večno veljavno zavezo, ki velja za vse rodove – Bog Noetu obljublja, da ne bo več poslal uničenja na zemljo. Bog torej daje človeku možnost za nov začetek, saj je človek tisti, ki z grehom zavezo vedno znova prekinja in razdira. Kako velike in pomirjujoče so te besede obljube, se bolj ali manj zavedamo ob vseh strahovih, ki jih prinaša tudi sedanjí čas, v katerem živimo. Močnejše želimo ozavestiti, da je to zavezo ljubezni Božja previdnost dopolnila še s prihodom Jezusa na svet, ki nas je odrešil v znamenju križa in dal življenje za nas. Z ljubeznijo do Boga in svojih bližnjih nam odpira vrata nebeškega kraljestva.

V letu 2016 smo se zahvalili župnijskim sodelavcem in sodelavkam: **Avguštin Žikovšek, Vinko Železnik, Jože Senica, Janez Habe, Župnijski pevski zbor Koral, Tomaž Zeme in Luka Vodšek.** Letos želimo izraziti zahvalo za delo v nadžupniji na področju kateheze, karitas in del v zvezi z elektrifikacijo nadžupnijske cerkve ter ureditvijo klopi v njej.

Katja RENKO prejme zahvalo za delo na področju kateheze in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Alenka SLAPŠAK prejme zahvalo za delo na področju

kateheze in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Dragica in Ferdinand CVERLE prejmeta zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Alojz HRASTNIK prejme zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Zinka PEGANC prejme zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Anica in Roman BREČKO prejmeta zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Magda ŠPAJZER prejme zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Marica TERBOVC prejme zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Mimica LUBEJ prejme zahvalo za delo tudi na področju karitas, vodenja gospodinjstva v župnišču in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Darinka PINTAR prejme zahvalo za delo na področju karitas in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Simon OJSTERŠEK prejme zahvalo za obnovo elektrifikacije nadžupnijske cerkve sv. Martina in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Peter OJSTERŠEK (Stmca) prejme zahvalo za obnovo elektrifikacije nadžupnijske cerkve sv. Martina in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Anton ŽIKOVŠEK prejme zahvalo za ureditev klopi v nadžupnijski cerkvi in vestno pomoč pri oblikovanju občestva laške nadžupnije.

Boris VRABEC prejme zahvalo za velikodušno in neprecenljivo ohranjanje dediščine laške nadžupnije v fotografiji.

Ob tej priložnosti izrekam zahvalo še mnogim drugim neimenovanim, ki se s kupnimi močmi trudimo ohranjati živo občestvo med nami. Nadžupnija ima pomenljivega farnega zavetnika. Žal svetega Martina pri nas mnogi krogi povzamejo samo z vinom, katerega lahko razberemo tudi iz črk njegovega imena. To je skoraj sodobna slovenska zabloda.

Koliko pomembneje bi bilo, da bi nas sveti Martin navdihoval po tistem bistvenem, zaradi česar so ga naši predniki izbrali za župnijskega zavetnika in se ob njem navdihovali. Ravno to je bila njegova dobrota, skrb za reveže in odpisane v takratni družbi. Pomislek sedanjega svetega očeta, da je z našo dobrodelnostjo v Cerkvi nekaj pomankljivega, je bil v tem vprašanju kaj ne delamo prav, da danes ljudje, ki ob nas kristjanih prejemajo pomoč, s temi dejanji ne slavijo Boga Stvamika, ki bdi nad nami. Pri tem nas navdušuje zakoreninjenost Martina v Kristusa, v katerega je tako neustrašno veroval, da mu je prezebli berač ob poti postal navdih, da v njem prepozna Kristusa. To tudi nas vernike kot darovalce pomoči potrebnim navdihuje in hkrati razlikuje od ostalih humanitarnih delavcev; to je tista naša dodana vrednost, ki nam daje moč, da nas pomoč pri stiskah drugih, delo ne izgora, ampak vedno znova daje novih moči. Kako dobro se zavedamo, da vse revščine, materialne in duhovne, ne bomo mogli izbrisati iz sveta, lahko pa jo po zgledu svetega Martina blažimo, jo izročamo Kristusu in se nanj obračamo za navdih komu lahko pomagamo »danes«.

(župnik Rok Metličar in duhovniki sodelavci)

Nekaj misli o sveti maši

Evharistija je spomin na Kristusovo veliko noč (pasho), ponavzočenje (aktualizacija) in zakramentalno darovanje njegove enkratne daritve v bogoslužju Cerkve, ki je njegovotelo. (Katekizem katoliške Cerkve, št. 1362). K maši pridemo, da bi bili priče najpomembnejšemu dogodku v zgodovini človeštva, dogajanju, ki osebno zadeva vsakega človeka... Bog nas tako ljubi, da je postal eden izmed nas, da je med nami živel trinideset let in v svet prinašal samo dobroto, da je sebe daroval do grozljivega trpljenja in smrti na križu ter dva dni kasneje vstal k življenju. Zahvaljujoč vsemu temu smo mi... sedaj svobodni, mi, ki smo bili prej obsojeni na smrt, sedaj lahko živimo večno; lahko smo srečni zdaj in za vedno. Zato zgodovino delimo na dva dela: na čas pred Kristusom in na čas po Kristusu. Maša je za spominjanje, saj smo nagnjeni k temu, da hitro pozabimo celo največje darove. Mama je to razložila svoji mali